

450–499 paŝoj – 21 baladoj

& La plej mizera en la tuta mondo:222	& "Monismo": 242
& Mia patrujo:224	& Jam kreskas la semo!: 244
& Moderna anĝeluso:226	& Kvar jartempoj: 246
& Ŝpinu la lanon:228	& Preĝo de la kuracisto: 248
& Rebrilos la stelo:229	& La du fratinoj:..... 250
& La Tagiĝo:231	& Verda Ĉapo: 252
& La landlimo:.....233	& La nova jar':..... 254
& Sur la Parizaj Bulvaroj:236	& Incesta balado:..... 256
& La bona trinkaĵo:.....238	& La propaganda taĉmento: ... 258
& La flatema maro:.....240	& La nigra ŝalo:..... 260
	& Manĝokanto: 262

& La plej mizera en la tuta mondo:

< Rekante 13 el 25 batoj por strofo, entute 450 paŝoj dum 5 minutoj. El slovaka tradukis Eduard V. Tvarožek (Slovaka antologio, 1977). Baladigis Martin Strid (2016) per sama melodio kiel por &"ABC-libro" kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:25> (# Tre strömmingar og ena kaku bröd:

/dodo MiFa ReFa MiMi DoMi SoSo; SoSo doTi redo dodo LaFa SoSo;

(# Rekantaĵe: So doTi dore do LaSo La a; Fa MiFa SoFa ReTI Do o)

)×18)+

(& Strofoj:

'1 /Ja la plej mizera en la tuta mondo ; estas servutulo en hungara lando,

(×: **Malgranda birdo, flugu vi for ; libero mankas en la kor'.**)

'2 tage, nokte li nur dronas en laboro, ; tamen li por ĉiu estas sen honoro.

'3 Pro lia simpleco ĉiuj lin priridas, ; ke li ilin nutras, ili ja ne vidas.

'4 Reĝ', sinjor', pastraro, metiist', urbano - ; ĉiuj vivas per la kamparana pano.

'5 Jen, apenaŭ suno trans la mont' aperas, ; kvar ĉe lia pordo jam pri li kverelas.

'6 "Al servut' sinjora!" pelas lin l' unua. ; "Ek al la vilaĝa!" vokas lin la dua,

'7 kaj la tria lin al urba kampo pelas, ; ĉevalparon l' kvara por jungaĵ' postulas.

'8 Kaj finfine venas la paroĥ-servanto, ; vokas lin labori sur paroĥa kampo.

'9 En la domo granda mank' de ĉio estas, ; por l' impost' ŝuldata oni lin sekvestras.

'10 Sekvestrataj estas brutoj,
lita tolo, ; li sen propra kulpo
iĝas almozulo.

'11 Sed li ja oferus ĉion ĉi sen
plendo, ; se nur paco regus en
la domo, lando.

'12 Sed subite ar' da rekrutistoj
venas, ; kaj el propra domo li -
jen - fuĝi devas.

'13 Se lin oni kaptus kaj farus
soldato, ; oni traktus brute lin
kaj sen kompatato.

'14 Tiajn oni batas, gvidas
katenitajn ; en kazernojn
aĉajn, forte masonitajn.

'15 Poste oni tondas ilian
hararon ; kaj anstataŭ vesto
donas ĉifonaron,

'16 kiun surmetante la junuloj
ploras, ; ke jam tiel estas, aliel
ne povas.

'17 Kial vi min naskis, panjo
mia kara, ; por ĉi mond'
malbona kaj vivo amara!

'18 Devos mi suferi dum la
vivo tuta ; sub la peza ŝarĝo de
la viv' servuta.)

& Mia patrujo:

< Rekante 21 el 41 batoj por strofo, entute 451 paŝoj dum 5 minutoj. Verkis Nikolao Hohlov (La tajdo, 1928). Baladigis Martin Strid (2016) per rusa melodio modifita kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:41> (

/mimi mima mimi doTi LaLa; LaLa SiLa TiTi SiFi MiMi; MiMi SiTi rere fami mimi; MiMi SiLa Tire doTi LaLa;

(#Rekantaĵo: SiLa Ti SiFi Mi; LaTi do LaFa Mi; SiLa Ti Mi fa re fami ima mi i; Mi do La a)

)×11)+

(& Strofoj:

'1 /Ne sub tondra bruo de l'
tamburoj ; Kaj ne kun bravuraj
marŝaj vortoj, -- ; Sen
vendema flato de l' aŭguroj, ;
Sen armila brilo kaj eskortoj.

(×: **Ni trankvilu2 nun ; dum
turniĝas la sun' ; kaj leviĝas
ĉiam nova esper' ; kun la
sun'.**)

'2 Mi vin vidas, kara
Patrolando. ; Vi aperas antaŭ
mi dolora, ; Sed en via plena,
sankta grando: ; Bonanima kaj
serene-kora.

'3 Viajn manojn kovras kaloj
krustaj, ; Sur la ŝultroj -- vesto
memfarita, ; Kaj la vortoj
simplaj, vortoj justaj ;
Sigeliĝis sur la buŝ' fermita.

.....

'4 Vian tutan belon de l' okuloj
; Mi sen larma roso ne eltenas;
La animo dronas en la bruloj, ;
Kaj la koro, sopirante, svenas.

.....

'5 Vi renkontas min kun vort'
riproĉa, ; Kun patrinaj fido kaj
admono, ; Sed en ĉiu diro
severvoĉa ; Sonas mildaj notoj
de l' pardono.

'6 Alte kronas vin unika suno,
; En la klaraj larmoj freŝlavita
-- ; La Fenikso de la monda
juno, ; Renesanco de la viv'
civita.

'7 Sed kun via nova kredo
flama ; Je la venko de la
bravaj koroj, ; De ekstere
restis vi la sama, ; En
pejzaĝoj, bildoj kaj koloroj:
.....

'8 Buklaj pinoj, poploj kaj
tilioj, ; Kaj sekalaj kampoj
kiel maro, ; La ĉielo en paletaj
strioj ; Ĝis la denta rando de l'
arbaro;

'9 En majesta fluo la riveroj ;
Larĝe siajn disetendas bordojn
; Kaj kolosaj montoj en fiero ;
Mute gardas kontinentajn
pordojn.

'10 Ofte, ofte havas mi
minutojn ; De malĝojo, tremas
kaj sopiras, ; Tiam sentas mi
la salajn glutojn ; Kaj la brusto
tre profunde spiras;

'11 Tiam ĵetas sin sur la
genuojn ; Al piedoj viaj peka
filo, ; Ĉirkaŭprenas la truitajn
ŝuojn ; Kaj la teron kisas en
humilo.)

& Moderna anĝeluso:

< Rekante 33 el 65 batoj por strofo, entute 455 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butikoj, 1931). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio nordsveda ŝotiso kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:65> (

/LA LATI Do DoRe Mi MiFa Mi Do; La LaTi do doTi La LaSo
Mi i; La LaTi do doTi La LaSo Mi Do; Re ReFa Mi ReRe Do
TITI LA A;

(#Rekantaĵe: LA LATI Do Re Mi MiFa Mi Do; La LaTi do Ti La
LaSo Mi i; La LaTi do Ti La LaSo Mi Do; Re ReFa Mi Re Do
TITI LA LA A;)

)×5)+

(&Strofoj:

'1 / Meze de l' polvo kaj bruoj
de l' vivo ; Haltu medite,
pasanto, ĉar ĵus ; Venis la horo
de l' aperitivo.. ; Aŭdu!
Sonoras por vi l' anĝelus' ..

(×:; **Sur mia lango rulas la
vortoj ; En mia sango lulas
la fort' ; Gutojn ĉu ŝvitas,
glutojn meritas ; Sur mia
lango rulas la vortoj.)**

'2 Tintas kristale invito de l'
glasoj ; Loge aromas parfum
de l' aniz' ; Vidu, sur ĉiuj
trinkejaj terasoj ; Kuŝas peceto
da ter-paradiz'.

'3 Frato, sidiĝu kaj mendu
serene ; Noblan trinkaĵon laŭ
saĝa prefer' ; Ĝuu la tagon, –
kaj danke-komprene ; Havu
rideton por via kelner'!

'4 Ŝvebu tra spacoj al monda
ekstremo ; Sur la velura flugil'
de l' forges', – ; Lasu aliajn ĉe
kafo kun kremo ; Ŝimi en
ombro de nigra cipres'.

'5 Meze de lumo reala aŭ reva
; Inter bonhomoj vi estu
bonhom' ; Kaj vi facile
pardonos al Eva, ; Ke –
bedaŭrinde – ŝi manĝis de l'
pom'*.

'6 Kion signifos nun burĝaj
mizeroj? ; Kion fakturo de via
tajlor'? ; Velkas la rozoj..
paligos ciferoj.. ; Oron valoras
nur ora humor'!

'7 Tiam pli alten komprena
kompato ; Portos la koron ĝis
Ĝojo de l' Viv': ; "Pacon sur
tero al ĉiu homfrato! ; ..Venis
la horo de l' aperitiv'.."

& Ŝpinu la lanon:

< Rekante 33 el 65 batoj por strofo, entute 455 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis kaj komponis Gianfranco Molle. Baladigis Martin Strid (2017) per samaj melodio islanda kaj rekantaĵo kiel por Kanto de l' trompito.>

(#Melodio:

<:65> (/La do La do La dolTi La ldo; Ti mi Ti mi Ti reldo Ti Ti;
La do La do La dolTi La do; Ti mi Ti mi Ti reldo Ti Ti;

(#Rekantaĵe: mi mi fa fa fa fafa fa mi; rere rere re dodo do do Ti i;
mi mi fa fa fa fafa fa mi; rere rere re dodo do Ti La a h)

)×7)+

(&Strofoj:

'1 En milito de Va2lŭa2' ; de
Brian' la grafo2 mortis. ; Ĉu li
estis ulo2 brava ; ni ne scias,
ne ja2m certe,

(×: &Rekantaĵo: (; Bone
gvidu mian ĉevalon ; veni
hejmen antaŭ la nokta
fal'.)×)

sed grafino forlasita ;
bedaŭrante lian morton ; dum
jarcentoj kaj jarmiloj ; ŝi
ploradis sian sorton.

(×: &Rekantaĵo)

'2 Jam centope kaj milope ;
nun revenas la arme'. ; Al
familioj ili alvenas, ; al la urb'
kaj al sia ej',

sed grafino forlasita ; ne
retrovos sian amon ; kaj la
koron ne varmigos ; de l'
kamen' la granda flamo.

'3 Kavaliro en batalo ; vi ne
konas malkuraĝon. ; Estu akra
via glavo ; kaj fiero la vizaĝo ;
.....

Al sturmanta malamiko ; estu
trafa kontraŭstaro: ; Vin
atendas malpacience ; ŝi
malantaŭ la remparo.

'4 Ŝpinu la lanon, la tagojn
ŝpinu; kredu ankoraŭ ke li
revenu. ; Libro de dolĉaj
sonĝoj de l' koro ; paĝojn
malfermu al ŝia doloro.)

& Rebrilos la stelo:

< Rekante 23 el 51 batoj por strofo, entute 459 paŝoj dum 6 minutoj. Poemon verkis Emba. Baladigis Martin Strid per modifeto (duobligo) de melodio de Sigurda balado (Norda Kantaro #4401) kaj nova rekantaĵo. Klarigoj (*): '1 Rasorgojlo: Nazia ideologio ; Elita Ŝvabo: Adolf Hitler, nazia partiestro, diktatoro de Germanujo 1933-1945. '5 En la granda batalo de Stalingrado la soveta armeo venkis la germanan. '6 Nibelungoj: klano el praĝermana legendo, kiu fariĝis simbola por nazia ideologio.>

(#Melodio:

<:51> (

(/mi mire doTi LaaSoSo LaTi dore mimi; miimifa somi so lala lala laso sofa;)×

(#Rekantaĵe: mi sofa mi mido Ti La; LaSi LaTi do dore mi mi; lala lala sofa mi; mi sofa mi mido Ti La a)

)×9)+

(&Strofoj:

'1 /Profetoj frenezumas de sia rasorgojlo*, ; evangelion krias pri rajto de la klabo, ; kaj kun ŝaŭmanta buŝo sputadas la Gargojlo, ; ke l' mondo apartenas al la Elita Ŝvabo*.

(×: **Kreis la lingvon genio ; Stulton venki estas defio ; Imperi' kontraŭas nin ; Kreis la lingvon genio.**)

'2 En ĉi mallumo, kiam sub boto de vandaloj ; baraktas popolrajto, homamo, bono, belo, ; inter la sufokataj homaraj idealoj ; samsorte estingiĝas la lum' de l' verda stelo.

'3 La «malgermanan» lingvon
kondamnis je sufoko ; la estro
de l' dresistoj de l'
rasmenaĝerio, ; kaj en la
Universo ne estos por ĝi loko ;
dum la kvardek mil jaroj de l'
Tria Imperio.

'4 Kial al sklavpopoloj
internacia lingvo? ; La granda
Valhalestro al ili eĉ forstrekos
; ilian propran lingvon per
ĉiopova fingro. ; Sufiĉos al la
sklavoj, se ili beste blekos.

'5 Nu jes, Eŭropo estas
grandparte ergastulo, ; kie
popoloj ĝemas en sklava
laborado. ; Sed kiel longe? Al
la sangmana fantastulo ;
averton sur la verdon ĵus donis
Stalingrado*.

'6 Armeon lian tie forglutis la
kaptulo ; giganta, kaj, kun
hurlo furioza, per la ungoj ; la
bruston al si skrapas ĝissange
la Gorilo, ; veante pri la nova
pere' de Nibelungoj*.

'7 Mateno ekkrepuskis!
Esperas jam denove ; popoloj
turmentataj. Eksplozas
jubilkrio! ; Leviĝos uraganoj
kaj forbalaos blove ; ĉi tiun
malpuraĵon de l' homa
historio!

'8 Kaj nia lingvo vivos, kaj sur
la Vojo plue ; ni povos marŝi
rekte, kuraĝe en la celon. ; Kaj
staros la ekzemplo ateste kaj
instrue ; Pereos, kiu volas
estingi nian stelon.

'9 Ĉar tiu stelo brilas inter la
grandaj lumoj ; de l' homaj
idealaj kun senmakula puro, ;
kaj super la obskuroj, arbitroj,
frenezumoj ; triumfos ĝi, ĉar
ame ĝin vartas la Futuro.)

& La Tagiĝo:

< Ripete 31 sed rekante 15 el 77 batoj por strofo, entute 462 paŝoj dum 6 minutoj. Poemon verkis Antoni Grabowski (1912). Baladigis Martin Strid per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:77> (

So /SoSo So SoSo So SoLa Ti do; Ti LaLa La LaTi do Ti La; So SoSo So SoSo So SoLa Ti do; Ti LaLa La LaTi do Ti La;

(So TiTi Ti TiTi Ti TiLa So Fa; So TiTi Ti TiTi Ti TiLa Ti do;)×

(#Rekantaĵe: So dodo do doTi La So; So SoSo So SoSo So SoLa Ti do o)

)×6)+

(&Strofoj:

'1 A/gordu la brustojn, ho nia fratar', ; Por nova, pli vigla jam kanto! ; Ĝi sonu potence de montoj al mar', ; Anoncu al ĉiu dormanto:

(; – Tagiĝo, tagiĝo radias en rond', ; La ombroj de nokto forkuras el mond'!)×

(×:; **Tagiĝo radias en rond', ; La ombroj de nokto forkuras el mond'!**)

'2 Post longa migrado sur dorna la voj' ; Minacis nin ondoj de l' maro; Sed venkis ni ilin kaj velas kun ĝoj' ; Al verda haven' de l' homaro.

– Post longa batalo, maldolĉa turment', ; La stela standardo jam flirtas en vent'.

'3 Se venus ankoraŭ ventegoj, batal', ; Ni estas jam bone harditaj; Esperon ne venkos la fajro, nek ŝtal', ; Nek ies perfidoj subitaj.

– Nenio en mondo elŝiros ĝin for, ; Ĝi havas radikojn profunde en kor'.

'4 Ni velas antaŭen kun kredo,
fervor', ; Benante la Majstron
por verko, ; Kaj lian anaron,
de plej frua hor' ; Fidelan al li,
ĝis la ĉerko.

– La mond' aliiĝos, la temp'
pasos for, ; Sed vivos eterne
pri ili memor'.

'5 La lingvo benata montriĝis
al ni ; Mirinda donaco ĉiela: ;
Per amo al hejmo, patrujo,
naci', ; Ni flamas en koro
fidela.

– Kaj same fidela; al hejma
altar', ; Ni sentas nin filoj de l'
tuta homar'.

'6 En ĉiu mondparto, en ĉiu
terzon' ; En koroj de centoj da
miloj, ; Jam vibras por nia
saluto reson', ; Do kantas de l'
tero ni filoj:

– Tagiĝo, tagiĝo radias en
rond', ; La ombroj de nokto
forkuras el mond'!

& La landlimo:

< Rekante 21 el 29 batoj por strofo, entute 464 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Mikaelo Bronŝtejn. Komponis kaj aldonis rekantaĵon Martin Strid (2015).>

(#Melodio:

<:29> (

/MiSi LaaLaSi LaaSiLa Tido; LaTi doodoTi LaaLaTi SiMi;

(#Rekantaĵe: MiSi LaLa LaSi LaTi do Ti; So TilSo Mi FaSo LaSo LaTi; do Ti TiTi So TilSo La La La a)

)×16)+

(&Strofoj:

'1 Kiel vica stultaĵ' sed ne timo, ; venas nokte la latva landlimo

(×: **En la mondon venis nova sento ; Nin di2sigas obstinaj baroj ; Trovu mian mano2n en la ĉen'.**)

'2 per vekado far uniformitoj – ; ven' subita de l' homoj subitaj.

'3 Tiuj uniformitoj senŝerce ; sian taskon plenumas ekserĉe,

'4 kaj valizojn prezentas sen volo ; vekiĝinta vagona popolo.

'5 Miaŭas kato, benante la sorton – ; l' kato havas litovan pasporton,

'6 do vojaĝas sen peti pri vizo ; en plektita korbet', ĉe valizo.

'7 Grumblas avo, montrante naivon: ; Damne, mi liberigis Latvion,

'8 eĉ vundita mi estis ĉe Ventspils... ; ĉu vi novan militon komencis?

'9 Katmastrino replikas al tio: ; Vi alvenis por okupacio!

'10 nur dum lastaj dek jaroj, ververe, ; ni finfine ekvivis libere!

'11 La disput' doganistojn ne tentas, ; ili nur pri valizoj atentat,

'12 kaj flavbeka serĝent'
senmalice ; lerte stampas
pasportojn laŭvice.

'13 Miaŭas kat', avo paŭtas
kun tristo, ; kaj meditas mi,
esperantisto,

'14 pri la baroj obstinaj,
doloraj, ; plustarantaj en kapoj
kaj koroj.

'15 Ili pro l' sankta am' ne
dissaltas, ; ili feras, betonas,
asfaltas,

'16 ĉe okaz' agreseme
ekprancas... ; Miaŭas kato.
Nur al ĝi bonŝancas.)

& Sur la Parizaj Bulvaroj:

< Rekante 15 el 29 batoj por strofo, entute 464 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929). Baladigis Martin Strid (2017) per feroaj melodio kaj rekantaĵo de Roncevala batalo. Klarigoj (*): '13 Verŝajna preseraro. '15 Apaŝoj estas indiana etno kiu fame tenaca kaj kuraĝa kontraŭstaris usonan konkeron.>

(#Melodio:

<:29> (#Runtsivalsstrídiĉ: /mi fami mire dooLaLa dore mimi mimi; mildo dore redo dooLaLa dore mimi mimi;

(#Rekantaĵe: mimire doTi LaSo LaLa; dore mimi mi; mido dore redo doLa do Ti La)

)×16)+

(&Strofoj:

,& Unua:

'1 /Bulvaroj! – De Parizo
pulsanta kor' kaj centro, ; De
ĝia brua febro intensa
vivkoncentro!

(×: **Rajdas el Franca lando
ili ; kun trezor' en sel' ;
blovu kornon Olivant' en
Ronceval'.**)

'2 Fidelaj kun koloroj de l'
Urb' karakterizo, ; Bulvaroj,
ho bulvaroj, vi estas mem
Parizo!

,& Dua:

'3 Sur vi kalejdoskope la
bildoj kaj efektoj ; Sin sekvas
kaj rapide varias la aspektoj.
.....

'4 Matene, duonokte, dum
antaŭsuna horo ; Balaistino
iras al sia taglaboro,

'5 Patrine ŝi atentis pri via
tualeto ; Kaj antaŭ sunleviĝo
foriras kun diskreto... ..

'6 Kaj je la sepa venas la
laktoportistino ; Kaj baldaŭ
poste sekvas zorgema
dommastrino.

'7 La oficisto kuras, – kaj
ankaŭ midineto, – ; Rapide al
laboro kun nazo en gazeto...
.....

'8 Jam je la deka horo
fremdulo dum rondiro ;
inspektas la bulvarojn kun
nekaŝebla miro;

'9 Kaj ĝue promenadas nun la
senlaborulo ; Kaj li gapante
staras ĉe ĉiu stratangulo.

'10 Trafikoembarasojn li
konas jam laŭ sperto, ; Sed
ĉiam lin reĉarmas klaksona
fuŝkoncerto!

'11 Senhalte fluas vivo kaj
dum vesperaj horoj ; Sin
sekvas novaj scenoj kun novaj
geaktoj... ..

'12 Gazetvendista bubo
diskrias la novaĵojn, ;
Kalkulas la enspezojn, sedne
la vanajn paŝojn!

'13 Mizera almozulo pergajnas
sian panon; Al ĉiu altendante*
tremantan nigran manon... ..

'14 Knabino facilmora kun ĉiu
vir' koketas, – ; Koketas?? –
sed kokino pli ĝuste
"kokinetas!"

'15 <sonoras noktomezo>
Noktmeza hor'! Noktmezo! –
la horo de la paŝoj... ; <Tima
voĉo:> Ho, de l' apaŝoj*?!

<La deklamanto:> Mi diras
"de la paŝoj"

'16 De policisto, kiu sin paŝtas
sur bulvarojn...

,& Tria:

Nun dormu, pacaj burĝoj, sub
lia bona gardo!

& La bona trinkaĵo:

< Rekante 18 el 31 batoj por strofo, entute 465 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Alois Norbert (kaŝnomo de Alois Berndl) (La mondo ridas, Vieno, 1937). Baladigis Martin Strid (2016) per melodio kaj rekantaĵo de Sigmunda balado.>

(#Melodio:

<1,5:31> (

/mi mi dore mi mimi mimido re fa;fa mimimi mimimi mimido re fa;

(#Rekantaĵe: mire do; do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mi3re doTi La; So3mi mimi re do)

)×15)+

(&Strofoj:

'1 /Vojaĝis en unu kupeo fervoja ; Kvar viroj kun bona humoro plengoja.

(×: **En la ĉen' ; Dancu nun trankvile ; Ĉiuj ni trankvilas ; Jen en amika ĉen' ; Dancu nun trankvile.**)

'2 Dum unu el ili subite eliris, ; La dua botelon el kofro eltiris,

'3 Kaj ĉiu el ili kun bona humoro ; Trinketis glaseton de iu likvoro.

'4 Kaj dum la tri viroj drinketis kaj ĝuis, ; Jen io flaveta de supre gut-fluis.

'5 Ĉi supre ja staris la korbo de Pleton, ; De ĵus foririnta la kvara sinjoro!

'6 Ĉu eble enhavas ĝi vinboteleton? ; Ĉu eble enestas do ankaŭ likvoro?

'7 Kaj ĉiu do sian glaseton eklevis, ; La gutoj en glasojn do fali nun devis.

'8 Kaj ili gustumis la gutojn avide, ; Por sperti ilian aromon rapide.

'9 Kaj diris unue sinjoro Rabaja: ; "Jen estas ja vere do vino Tokaja!"

'10 Sed tuj nun protestis
sinjoro Ĉambrako: ; "Ĝi estas
tre forta kaj bona konjako!"

.....

'11 Kaj laste do diris sinjoro
Murano: ; "Stultuloj! Ĝi estas
ja bona ĉampano!"

'12 Dum ili la glasojn do plu
ekzamenis, ; La kvara sinjoro
denove envenis.

'13 Kaj ili do diris al li nun
scivole: ; "Ho, solvu la gravan
enigmon bonvole:

'14 Ni ĉiuj cerbumas, sed ne
ĝin divenas, ; Jen kion do via
korbeto entenas."

'15 Afable al ili respondis nun
Pleton: ; "Nur ion malgravan:
Malgrandan hundeton!"

& La flatema maro:

< Minore rekante 22 el 31 batoj por strofo, entute 465 paŝoj dum 6 minutoj. Maĵore rekante 9 el 17 batoj por strofo, entute 255 paŝoj dum 3 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (Ezopa Saĝo, 1956). Baladigis Martin Strid (2015) per sama melodio maĵora kiel por Ora Koko, verkub nova rekantaĵo, kaj alternativon donis minore tiujn de Harpa rimaĵo (Hørpu ríma), kies rekantaĵon li tradukis de feroa.>

(#Melodioj:

(

(#Minore: <:31> /La La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; LaLa LaTi doTi LaTi; do Ti La a; La SiLa TiTi TiTi; TiLa SoFa MiMi; Mi LaLa LaLa LaTi; do Ti La a)

?

(#Maĵore: <:17> /dore mifa soso somi; rere mimi mire dodo;

(#Rekantaĵe: dore mifa soso mi; rere mimi rere doTi La))

)×15)+

(&Strofoj:

'1

(&Minore: /Sur monteto apud maro ;

(×: - **vin invitas kuri** -.)

la paŝtisto pri l' ondar

(×: **Sorĉistoj ; Estu ĉe l' junulino ; vin invitas kuri ; ilin akceptu zorge ; sorĉistoj!**))

?

(&Maĵore: /Sur monteto apud maro ; la paŝtisto pri l' ondar

(×:; **Klare blua milda mar' ; Glate flata estas la ondar'**.)

)

'2 klare-blua, milda, glata, ; kaj apenaŭ eĉ lulata

'3 per tuŝeto de zefiro, ; sin delectis kun admiro

'4 kaj ekkriis: "Ho, plezuro ; devas esti marveturo!"

'5 Nu, li siajn ŝafojn vendis, ;
por la mono ŝipon mendis,

'6 ĝin per figoj ŝarĝis plena, ;
velis for kun kor' serena.

'7 Li kun kor' serena velis, ;
sed subite, jen, ribelis

'8 tiuj ondoj milde glataj: ; Ili
sturmis nun, pelataj

'9 de sovaĝa ventovipo, ; ĝis la
flankon de la ŝipo

'10 ili rompis per breĉigoj, ;
dronis ŝipo, dronis figoj.

'11 Nudan vivon la povrulo ;
savis helpe de tabulo.

'12 Iam poste li ekaŭdas, ; ke
la maron iu laŭdas:

'13 "Kiel blua, milda, glata, ;
kaj apenaŭ eĉ lulata

'14 kaj apenaŭ eĉ lulata ; de
zefiro, kiel flata!"

'15 De kolero li ekbolas: ;
"Jes, ĝi flatas, figojn volas!"
.....)

& "Monismo":

< Rekante 15 el 31 batoj por strofo, entute 465 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butiko, 1931) kun subtitolo: aŭ meditoj pri senmonaj tempoj. Baladigis Martin Strid (2016) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:31> (

/Sodo mimi mimi mimi; so fa mi i; Sodo mimi mimi mimi; soso fafa mi;

(#Rekantaĵe: fafa mi mido La dodo rere mi; fafa mi mido La dodo TiTi La a)

)×15)+

(&Strofoj:

,& Unua parto:

'1 /Jam delonge ĉiu rozo ;
Velkis for... ; Estas nun l'
apoteozo ; De funebra flor'.

(×:; **Or' en kor', jen la mor'
de la riĉa ul' ; sen dolor'
vivas por mono
malskrupul'.**)

'2 Kiu semis tian semon, ; Mi
ne scias, sed malkaŝe ; Mi
renkontas "*krizan temon*" ; Sur
la vojo ĉiupaŝe.

,& Dua parto:

'3 Belaj estis en Borshaloj ;
Tiu baloj kurzofortaj; Ili estas
nun *falbaloj* ; Pro la kurzoj
senrisortaj.

'4 Eĉ la firma ora Pundo ;
Falas dum freneza danc' ; Kaj
ĝemante pro la vundo ; Kuŝas
nun en ambulanc'.

'5 Forte staras nun l' idolo ; De
l' or-bova Di-Dolar' ; Kaj jam
lamentas farandolo ; De l' alia
idolar'.

'6 *Mona ĥino* estas mito ;
Elpratepo al ni kara; *Or-*
Dinaro – (jes, sen sprito) ;
Estas nun *neordinara!*

'7 La *Peseto* ne pezegas ;
Multe dum financturnir' ; Kaj
post falo oni flegas ; Vundojn
de la *kava Lir'*.

'8 Ĉu validas plu simbolo, ; Se
ĝi estas sen valor'? ; Tial
nun... sen *mono polo* ; Frostas
en la Koridor'.

'9 Kiu havas la or-keston ;
Brue ridas tra l' fenestro, ; Ĉar
koncerton kaj fastfeston ;
Gvidas li, la *or-kest-estro.*

'10 Ĉar li havas or-provizon, ;
Li nun estas bonhumora, ; Sed
li spertos la surprizon: ; Or-
provizo... *proviz-ora!*

,& Tria parto:

'11 Iam konto en la banko ;
Estis certa, fera konto, ; Sed
vidiĝis la dorsflanko: ; Nun ĝi
estas *fe-rakonto.*

'12 Kaj akcioj! – Ili havis ;
Longajn dentojn kaj kun
rentoj ; Manĝis, kion ni ne
savis. ; ...Tiaj estas *akci-*
dentoj!

'13 Ĉiuj belaj tempoj pasis, ;
Al ni restas nur paper', ; En la
kasoĵ sin amasis ; Lastatempe
nur aer'.

'14 Per aero, ne per ĉekoj, ;
Nun ni pagas ĉiun tagon; Ne
novaĵo! Ĉar la grekoj ; Konis
jam... l' *aeropagon!*

'15 Kun la saĝa Salomono ;
Tial ni konkludas nun, ; Ke
neniu zorg' pri mono ; "Estas
nova sub la sun'."

& Jam kreskas la semo!:

< Rekante 25 el 47 batoj por strofo, entute 470 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Kálmán Kalocsay (1920) "je l' memortago de Zamenhof". Baladigis Martin Strid (2016) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por "Infanoj ĉe montrofenestro".>

(#Melodio:

<1,5:47> (

/dododo dodo mimi dodo reTi; do TiTi dore mido TiLa
SooSo;So dodo dodo mimi dodo re3;Ti dodo TiTi dore mido Ti
Ti;

(#Rekantaĵe: dodo TiTi doTi LaSo; mi rere miimifa somi fa mi; la
lala soso fafa sofa mi mi; fa mi; dodo TiTi doTi La So o)

)×10)+

(&Strofoj:

'1 Kun festa brul' en koro kaj
oku2l' ; Ni rompu muton de la
tagoj grizaj, ; Kaj ĝojsonor' de
solenanta ĥor' ; Anoncu finon
de la tempoj krizaj!

(×: **Forto kreskas, adoleskas,
; fariĝas granda rustika
arbo ; Kiel ni semas, tiel ni
rikoltos ; florojn ; Forto
kreskas, adoleskas.**)

'2 La glora sem' ne kun
timema trem', ; Sed kreskas
jam kun grandpromesa forto! ;
Trans mont' kaj mar' etendas
sin sen bar' ; Por ligi gentojn
per potenc' de Vorto.

'3 Sed antaŭ ol la verda
fratpopol' ; Ekĝojas pri la
Estonteco flora, ; La frata
gent' kun la malnova sent' ;
Sin turnu al memor' de viro
glora!

'4 Li estis vir' stampita de
sopir', ; Vidanto estis en la
mondo blinda. ; Kaj la sopir'
per sia akra ŝir' ; Instigis lin
por faro admirinda.

'5 Per batalil', mortigoj mil kaj
mil, ; Herooj brilaj regis jam
sur tero, ; Li estis pli: la Amon
portis li, ; Armilo lia estis
sinofero.

'6 Ho, milda kor', sed arda pro
l' fervor'! ; De kie prenis vi la
forton spitan, ; Ke vi en sol' eĉ
malgraŭ ĝia vol' ; Elsavi
provis mondon malbenitan!?
.....

'7 Nek mok', nek rid', nek
stulto, nek perfid' ; Malhelpis
vin en laborad' modesta. ; Ho,
hom-amant'! ne en fiero vant',
; Sed en sufero estis vi
majesta!

'8 Ja en labor' la trostreĉita
kor' ; Rompiĝis antaŭ la
triumfa celo, ; Sed ĝia ve' el
Mondo de Pere' ; Sin svingis
alten, supren ĝis ĉielo!

'9 La tomba sin' nun
enfermanta vin ; Por la adeptoj
estas sankta templo, ; Kaj por
pilgrim' alflugas la anim'! ;
Inspiru ĝin, ho Majstro, per
ekzemplo!

'10 Ni sekvos vin, ĝis kiam
venos fin' ; Al mondkonfuzo,
al terura farso, ; Kaj via stel'
per sia verda hel' ; Paligos
ruĝan lumon de la Marso!

& Kvar jartempoj:

< Rekante 29 el 59 batoj por strofo, entute 472 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Vasilij Devjatnin (Verkaro de V. N. Devjatnin, Hachette, Parizo 1906). Baladigis Martin Strid (2016) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por Dektria numero.>

(#Melodio:

<:59> (

/mi re rere do dodo re rere mi mi;mi so soso la soso fa mi; mi re rere do dodo re rere mi mi;mi so soso la soso fa mi;

(#Rekantaĵe: mimi rere do dodo dodo redo mi mi; soso soso la so fa mi; mimi rere do do dodo redo mi mi; soso soso la so fa mi i)

)×8)

+

(&Strofoj:

'1 Ridetas gajege kaj hele naturo: ; Ĝin vestas smeralda verdaĵo, ; Ĉirkaŭe vidiĝas de vivo plezuro ; Kaj ĝojo en ĉiu kreskaĵo.

(×: **Vidu, suno levas nun sin por nova tago ; kaj ne zorgas niajn agojn ; kaj ĝi superpasos nin ĝis la vespero ; dum klopodas ni sur tero.**)

'2 Kaj suno favore, amike etendas ; Al ĉio brilantan radion, ; Al ĉio feliĉon, konsolon ĝi sendas, ; Vivigas, varmigas ĝi ĉion.

'3 Naturo jam estas en luksa disfloro, ; Je vivo matura pleniĝas, ; Kaj suno simila je

globo de oro ; En bklua ĉielo ruliĝas.

'4 Sed ĝi tro varmege bruligas aeron: ; Arbaroj jam pluvon avidas, ; Kaj herbo flaviĝas kaj falas sur teron, ; De suno sin kaŝi rapidas.

'5 Ĉesiĝis jam tute varmego somera, ; Naturo malgaje forfloras, - ; Kaj ofte en sia malĝojo sincera ; Per pluvo senhalta ĝi ploras!

'6 Nur vento ribela, trapike fajfante, ; Ŝancelas foliojn kun bruo, ; Kaj ilin forpelas, de arboj ŝirante ; Ĉagreno, sopiro, enuo!

'7 Blankiĝas naturo, en neĝo
vestita, ; Kaj kiel arĝento ĝi
brilas; Per prujno lanuga kaj
griza kovrita, ; Ĝi je
maljunulo similas.

'8 Sed morto severa vidiĝas en
ĉio, - ; Ĝin forta eĉ frost' ne
forigas. ; Malvarmo, silento.
Kaj suna radio ; Nur lumas,
sed jam ne vivigas!)

& Preĝo de la kuracisto:

< Ripete 21 el 53 batoj por strofo, entute 477 paŝoj dum 6 minutoj. Poemon verkis Geraldo Mattos (1960? en Nica Literatura Revuo n-ro 4/6, paĝoj 231-232). Baladigis kaj komponis Martin Strid (2015) per novaj melodio kaj rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:53> (

a;La /mimi mimi fi mimi rere dore mi do;La mimi mimi fi mimi rere dore mi i;Mi dodo dodo re dodo TiTi LaTi do La;Mi dodo dodo re dodo TiTi doTi La

(#Rekantaĵe: mifa somi remi do TiSo La a;So dodo Sodo re dore mimi do mifa so; mifa somi remi do TiSo La)

)×9)+

(#Strofoj:

'1 Ho /Dio de la vivo kaj Dio de la morto, ; rigardu la turmenton de mia profesi' ; kaj turnu la orelon al la humila vorto ; de homo suferanta ĉe homa agoni!

(×: **Nekredeble taŭgas korpo por viv' ; kaj venos novaj tagoj, naskiĝos nova naiv' ; nekredeble taŭgas korpo por viv'.**)

'2 Por fronti la batalon de lumo kaj de ombro ; al ĉiuj lokoj mi iras, palaco kaj kaban', ; sed kiel mi sukcesos, se ies tagonombro ; finiĝos pro decido de via pova man'?

.....

'3 Sur korpo frostiĝanta de ia paciento ; de vivo kaj de morto fariĝas la batal': ; armilon en la mano, obstinaj en silento, ; mi luktas por la vivo, vi luktas por fatal'... ..

'4 El scio kaj praktiko dum jaroj akiritaj ; mi uzas kaj manovras la manon sur tranĉil': ; mi tranĉas, mi kripligas per strekoj senhezitaj, ; se nur mi povas porti la vivon al stabil'

'5 Se mia mano venkas la oston de la tombo ; post harda kaj peniga milito por la viv', ; mi vidas retiriĝi al sia katakombo ; la morton funebrigan en spita ofensiv'.

'6 Se tamen el la korpo la tuta vivo fuĝas ; kaj lasas min klopodi sur la kadavro nur, ; sovaĝa mortigisto rimorse mi min juĝas, ; ĉar mian bisturion makulas sangospur'.

'7 Mi petas heziteme la pagon por la servo: ; la mono min turmentus, se homo mortis for; se ree fluis sango kaj reviviĝis nervo, ; pri mono ĝenus vorto en tia ĝoja hor'!

'8 Dum mia tuta vivo, milfoje post recepto, ; la samajn rekompencojn mi havas por la task': ; al mia vango ĵetas la homoj sen escepto ; rideton post sukceso, insulton post fiask'...

'9 Ho Dio de la vivo kaj Dio de la morto, ; rigardu la turmenton de mia profesi' ; kaj volu min provizi per saĝo kaj per forto, ; ke beno por aliaj fariĝu mia sci'!

& La du fratinoj:

< Rekante 16 el 32 batoj por strofo, entute 480 paŝoj dum 4 minutoj. Norda Kantaro #4454. El Balta Maro, svedlingva parto de Finnlando. Tradukis Kukoletto (1993). Klarigoj (*): '2 Stis = estis ; kvel = kiel. '3 Vu = vi unu.>

(#Melodio:

<2,4:2> (

So /do dore /mi fare /do Ti /do;

(#Rekantaĵe: dore /mi fa /so remi /fa lmi /i;)

so /so soso /la lalso /fami fare /dolTi;

(#Rekantaĵe: LaSo /do re /falmi redo /Ti ldo /o)

)×15)+

(&Strofoj:

'1 /Loĝis kam/pulo ĉe /mara /bord' ; blovas /vent' mal/varma sur /ma2r' / ; li /du fi/lino2jn /havis en la /ko2rt' ; blovas /vent' mal/va2rma sur /ma2r' /.

'2 Unu stis* hela kvel* klara sun'

(×:; **blovas vent' malvarma sur maro** ;)

l' alia nigris kvel nigra hum'

(×:; **blovas vent' malvarma sur maro.**)

'3 Ni lavas nin ambaŭ en l' akvo nun kaj mi en blanko egalos vun*

'4 Kaj se vu vun lavas dum noktoj kaj tag' neniam vu blankos kvel mi pro la ag'

'5 Kaj dum ili staris ĉe mara bord' fratiron la nigra enpuŝis per fort'

'6 Kara fratino, min helpu al bord' kaj mian fianĉon mi donos, akord'

'7 Vuan fianĉon mi havos en ver' sed vu plu neniam irados sur ter'

'8 Loĝis ludisto ĉe tiu bord' kadavron li vidis en akva port'

'9 Ŝin al la bordo portis li
kaj faris harpon belan el ŝi

'10 Prenis ludisto da ora har'
..... kaj faris al harpo la
kordojn en ar'

'11 Prenis ludisto la fingrojn
for kaj faris al harpo la
klavojn por sonor'

'12 Prenis ludisto da blanka
mam' la harpo sonoru per
dolĉa gam'

'13 Li portis la harpon al
edziĝbien' kie dancas kun
ora rubando novedzin'

'14 Fluis sur harpo la batoj tri
..... Ŝtelis l' edzino fianĉon de
mi

'15 Dimanĉe ŝi sidis en
edziĝvest' kaj lunde
bruliĝis al cindra rest')

& Verda Ĉapo:

< Rekante 21 el 37 batoj por strofo, entute 481 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Gianfranco Molle. Baladigis Martin Strid per nova rekantaĵo kaj modifo de melodio de Sigurda balado, Norda Kantaro #4401.>

(#Melodio:

<:37> (

/dodo dore doTi LaSo; dodo dore mimi mimi; mifa soso somi mire; dore doTi LaLa LaSo;

(#Rekantaĵe: do mire do dodo Ti La; La3La LaTi LaSo SoSo; SoSo SoSo LaSo do; do mire do dodo Ti La a)

)×6)+

(&Strofoj:

'1 Estis foje Ĉapo Verda, ;
bona knabo, multe lerta, ;
diligenta novlernanto ; de la
lingvo Esperanto.

(×:; **Zorgojn mi foje forgesas**
; Mi pri saĝo ne promesas ;
kaj malgajon venkis mi ;
Tion mi ĝoje konfesas.)

'2 Dum li iras al la grupo ;
renkontiĝas kun la lupo ;
deĵoranto sub servuto ; de la
Brita Instituto,

'3 por la svingo kaj la lek' ; de
la flago "junjon-ĝek"! ; Kun
oksforda tono diras ; la lupeg':
"vi kien iras?"

'4 "Al la kurs' konversacia ; de
la lingv' internacia, ; kaj
neŭtrala kaj facila, ; por la tuta
mond' utila!"

'5 - tuj respondas Ĉapuleto ;
kun en man' verda libreto; kaj,
ĝentile salutante, ; al la klub'
ekiras lante.

'6 Sed la lupo pli rapide ; ĝin
atingas, kaj perfide ; ruze
trompas l' instruiston, ; kiu
perdas la ekziston

'7 formanĝita unuglute ; de la
lupo, kiu tute ; tuj kamuflas
sin simile, ; kaj atendas tre
trankvile.

'8 Tok! Tok! Venas Ĉapo
frape, ; kaj li haltas mire,
gape... ; "Kiel grandaj la
okuloj!" ; "Por kontrolo de l'
reguloj."

'9 - diras lupu sen ŝanceloj. ;
"Kiel grandaj la oreloj!" ; -
Verda Ĉap' insiste provas. ;
"Tiel aŭdi bone povas

'10 mi pri kaz' akuzativa." ;
Verda Ĉapo plu naiva: ; "Kial
estas buŝ' enorma, ; kiel
granda pordo forna!"

'11 "Por vin manĝi ja pli
bone!" ; Kaj la lupu,
senpardone, ; salte kaptas
Verdan Ĉapon, ; manĝas
korpon, manĝas kapon.

'12 Lin englutis dumminute, ;
lin kruise voras tute, ; ŝiras,
maĉas lin kun krako, ; ĝis
pleniĝo de l' stomako.

'13 Kaj post tiu entrepreno, ;
la lupeg', sen ia ĝeno, ; vivis
longe dumjarcente, ; tre feliĉe
kaj kontente.)

& La nova jar':

< Rekante 25 el 61 batoj por strofo, entute 488 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (Verdkata testamento, 1929) kun enkonduko: (Laŭ germana modelo de Sigmar Mehring) kaj titola piednoto: (*) Melodio germana "Oh Tannenbaum...". Baladigis Martin Strid (2016) per tiu melodio kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<:61> (o;So /dodo do ore mimi mi i;mi remi fa Ti re do o;so somi la aso sofa fa a;fa fare so ofa fami mi i;So dodo do ore mimi mi i;mi remi fa Ti re do

(#Rekantaĵe: o;so somi la aso sofa fa a;fa fare so fa fami mi; So dodo do ore mimi mi i;mi remi fa Ti redo do do)

)×8)+

(&Strofoj:

'1 La /Nova Jar', La Nova Jar'
; La homojn plibonigas! ; Sur
ĉiu strat', en ĉiu dom' ; Afabla
estas ĉiu hom', ; La Nova Jar',
la Nova Jar' ; La homojn
afabligas!

(×:; **La nova jaro venas jam ;
kaj estas nia finproklam': ;
La homojn vidu ni kun am' ;
almenaŭ unu nuran tagon.)**

'2 La pordistin', la pordistin' ;
Nun ĉiam bonhumoras! ;
Antaŭe vane kaj sen fin' ;
Dumnokte mi petegis ŝin, ;
Sed nun ŝi enirigas min ; Tuj
kiam eksonoras!

'3 La poŝtportist', la
poŝtportist' ; Deĵoris tre
malbone! ; Ne venis li dum
pluvveter' ; Kaj nur malofte
dum somer', ; Sed eĉ por
simpla cirkuler' ; Li venas nun
persone!

'4 Kaj la barbist' traktadis min
; Samkiel malamikon! ; Li
senhezite, laŭ okaz', ;
Detranĉis pecon de la naz', ;
Kaj li al mi sen parafraz' ;
Manĝigis la penikon!

'5 Sed la barbist', sedla barbist'
; Min razas nun senvunde! ;
Kaj kun ĝentila kompliment' ;
Li diras, plena je atent': ; "De
viaj haroj cent po cent ;
Rekreskas tre abunde!"

'6 Kaj malfidela amatin', ; Al
kiu mi min donis, ; Kaj kiu laŭ
infera plan' ; Min trompis kun
amerikan', ; Ŝi skribis ĵus per
propra man' ; ... Ke ŝi al mi
pardonis!!

'7 Restoracia ĉefkelner', ; Li
estis ĉefbarbaro! ; Al mia
frako kaj kravat' ; Ŝprucigis
saŭcon kun salat', ; Sed denun
li pro korkompat' ; Ĝin verŝas
al najbaro!

'8 Ho Nova Jar', mi amas vin ;
Pro via dolĉa paco! ; Sed diru,
ĉu sincere vi ; Tutsola sorĉas
ĉion ĉi, ; Aŭ ĉu ĝin faras
multe pli ; Nur la Novjar-
Donaco??

& Incesta balado:

< Rekante 14 el 35 batoj por strofo, entute 490 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Cornelis Vreeswijk inspirita de Buffy Saint-Marie, per kies avino venas la originala kanto. El sveda interpretis kaj baladigis Martin Strid (2016) per melodio simila al tiu de Vreeswijk kaj nova rekantaĵo.>

(#Melodio:

<1,5:35> (

A;Mi /MiMi MiMi MiMi MiRe DoLA LASO LA;Mi MiLa LaTi doTi LaLa LaMi MiRe Mi;Mi MiLa LaTi doTi LaLa MiMi MiFi So;

(#Rekantaĵe: LaTi doLa LaMi DoDo DoRe Mi;Mi LaTi doTi LaMi MiRe DoLA LASO LA)

)×14)+

(&Strofoj:

'1 Ma/rian mi renkontis kaj tre enamiĝis mi. ; Al miaj amdeziroj la respondo estis ŝi ; Ne spertaj pri amindumado ambaŭ estis ni.

(×: **Amo ja necesas, amo kaj amor' ; kaj belulinon amas mi profunde en la kor'.**)

'2 Sed kiam paĉjo vidis ŝin, li diris "Bedaŭrinde ; vi al ŝi ne amindumu, kvankam vere linda ; en ĉi tiu kazo via amo ne estu blinda."

'3 Paĉjo severe min admonis: "Kun ŝi vi ne estos ; Fuĝu nepre tiun damon, filo, kiel peston ; ĉar ŝi kaj vi havas patron saman, kaj tiam fariĝos incesto."

'4 Poste mi renkontis Ludmilan, ŝi estis vere bela ; Kiam mi rigardis ŝin, mi sentis koron ŝvelan ; kaj mi ĵuris al ŝi resti ĉiam fidela.

'5 Ni volis fianĉiĝi sed tiam
diris mia paĉj' ; "Mia filo, tenu
fingrojn for de tiu dama plaĉ' ;
ĉar mi ne volas vidi vin en
abomena kaĉ'."

'6 Paĉjo diris: "Mia filo, bone
min aŭskultu ; Se vi edzinigos
ŝin malbonos la rezulto ; Se
frato kun fratino kuŝas estas
sangadulto."

'7 Poste Evan mi ekamis, estis
ni obsedaj, ; kaj ne povis eviti
ke fariĝis ŝi graveda ; kaj iris
mi al ŝiaj gepatroj svaton urĝe
pleda.

'8 Sed kiam patron mian
ekvidis ŝia patrin' ; laŭte kriis
ŝi, ĉar Eva estis mia fratinn' ;
por nia amafero venis do
abrupta fin'.

'9 Johanan kaj Galinan mi
devis lasi for ; Lizan kaj
Birgitan por kiuj batis mia kor'
; kaj sveltan Petronelan
adiaŭis mi en plor'.

'10 Ĉar paĉjo konis iliajn
patrinojn kaj diris en
konsekvenc': ; "De ŝi vi vin
fortenu zorge ek de la komenc'
; kaj al ŝi ne edziĝu ĉar ŝi estas
via parenco'."

'11 Komprenu, civitano, ke
malridetis mia vizaĝ' ; Mi
sentis min fermita en ĉiama
fraŭleca kaĝ' ; Ĉar estis mi
parenco de ĉiu knabino en nia
vilaĝ'.

'12 Cindriĝis mia ardo pro
amora efemer' ; seksumo estis
revo sed realo jen sufer' ; do
iris mi al panjo kaj mi plendis
pri l' mizer'.

'13 Panjo min aŭskultis kun
granda interes' ; kaj sur la
vangon sentis mi la varmon de
ŝia kares' ; kaj poste min
konsolis ŝi per milda konfes':
.....

'14 "Paĉjo via fikulo estas laŭ
kutimo kaj ŝajn' ; Kaj ĉiujn
tiujn knabinojn certe generis li
kun fajnn' ; sed li ne estas via
patro, do edziĝu al kiu ajn."
.....)

& La propaganda taĉmento:

< Rekante 19 el 35 batoj por strofo, entute 490 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Raymond Schwartz (La stranga butiko, 1931) kun enkonduko: "Dum tiu ĉi kunveno nia konata propagandisto Delanoue faris tre interesan eksperimenton: Li prezentis samideanojn el diversaj nacioj kaj la publiko tiel povis konstati, ke la elparolado de Esperanto estas ĉe ĉiuj absolute la sama." (El gazetraportoj.). Baladigis Martin Strid (2017) per samaj melodio kaj rekantaĵo kiel por &"Miskompreno".>

(#Melodio:

<:35> (/domi somi lami soso; fare mido reTi do; domi somi lami soso; fare mido reTi do;

(#Rekantaĵe: so3mi domi reeredo TiSo; so3mi domi reeredo TiSo; domi soosomi laalami soso; fare mido reereTi SooLaTi doTi do o)

)×14)+

(&Strofoj:

'1 /Kio blovas kiel vento ; Tra la stratoj de l' kvartal'? ; Estas propagandtaĉmento, ; Kiu kuras al batal'.

(×:; **Kantu nun per forta la voĉo ; Kantu laŭte kaj dum diboĉo ; Kaj ni laŭdu, ne aŭdu riproĉon ; Kantu nun per forta diboĉa la vorta voĉ'.**)

'2 En bonordo, rapidkrure ; Sin direktas al Sorbon' ; Sampson, Major, Niŝimura, ; Kornfeld, Ajsberg kaj Solson'.

.....

'3 Kial tie la publiko ; Premas sin al rendevu'? ; Tion faris kun taktiko ; Generalo Delanu'.

'4 Kaj kun li, la varbterura, ; Nun alvenas al Sorbon' ; Sampson, Major, Niŝimura, ; Kornberg, Ajsor kaj Solson'.

'5 Ĉie, kie homoj sidas ; Pace kun scivola sent', ; Tuj la general' prezidas ; La paradon de l' taĉment'.

'6 Li prezentas la soldatojn;
Ĉiu estas fenomen';; Kaj li
citas naskiĝdatojn ; Kun
detaloj de l' deven':

'7 "Jen ĉi tiu juna viro ; Ĵus
alvenis el Jugland' ; Kaj
fariĝis jam martiro ; De l'
moderna propagand'.

'8 Nun li pruvos tuj perfakte, ;
Ke li, kiel vi kaj mi, ;
Elparolas plej ekzakte.." ;
..Kaj la viro diris "i"!

'9 "Kajĉi tiu dika tipo ; Kun
kolumo el karton' ; Estas ido
de l' polipo ; Kajde ina
saksofon';

'10 Li parolas ĝenerale ; Per
konvena buŝotru'.." ; ..Kaj la
tipo laŭsignale ; Tute klare
diris "u"!

'11 "Nun ĉi tiu, kiu tenas ;
Unu fingron en la naz', ; Estas
– kiel vi divenas – ; Negro de
l' plej nigra ras',

'12 Li eĉ estas delegito ; En
Afrik' de l' U. E. A..." ; ..Kaj
la negro laŭ invito ; Tre
aŭdeble ruktis "a"!

'13 La publik' aplaŭde gestis ;
Kun konvinko, kun kompren',
; Kaj plejbrue manifestis ;
Sian ĝojon pri la scen';

'14 Kaj mi aŭdis eĉ deklari ;
Grizan patron de l' scienc': ;
"Kion oni povas fari ; Per
dresad', kun pacienc'!"

& La nigra ŝalo:

< Rekante 18 el 31 batoj por strofo, entute 496 paŝoj dum 6 minutoj. Verkis Aleksandr Puŝkin (1820). El rusa tradukis Sergej Rublov (2000). Baladigis (2015) Martin Strid per melodio kaj rekantaĵo de Sigmunda balado, ŝanĝante pronomon "mi" al "li".>

(#Melodio:

<:31> (/mi mi dore mi mimi mimido re lfa;fa mimimi mimimi mimido re lfa;

(#Rekantaĵe: mire do; do3mi mimi re do; rere rere re re; mi mire doTi La; So3mi mimi re do)

)×16)+

(&Strofoj:

'1 /Freneze li spektas la nigran de ŝa2l', ; kaj koron senviglan turmentas fata2l.

(×: **En la ĉen' ; Dancu nun trankvile ; Ĉiuj ni trankvilas ; Jen en amika ĉen' ; Dancu nun trankvile.**)

'2 En lia juneco, kun vanta anim', ; Li amis juninon pasie, sen fin'.

'3 Plenigis lin amo kun ĉarmo kaj fort', ; sed baldaŭ ĝin rompis severo de sort'.

'4 Jen foje dum gaja amika festen' ; envenis hebreo kaj flustris kun trem':

'5 "Amuzon vi havas, senzorgas vi pli, ; sed dume perfidas junino al vi".

'6 Li kraĉe insultis pri tiu afer', ; serviston alvokis en kruda sever'.

'7 Kun sklavo fidela li rajdis sen tim', ; forestis indulgo en lia anim'.

'8 Jen vidas li pordon, lin kaptas angor', ; malhelpas okuloj, ekstremas la kor'.

'9 En ĉambron li venas, post blanka kurten' ; juninon perfidan karesis armen'.

'10 Ekservis la koro; ekbrilis ponard' ... ; kaj ĉesis abrupte la kiso kun ard'.

'11 Kaj korpon senvivan li
tretis sen fin', ; rigardis silente
al pala junin'.

'12 Memoris li kriojn... sed
venĝis rigor', ; pereis junino
kaj amo-trezor'.

'13 Demetis li ŝalon kaj poste
per ŝal' ; silente li viŝis la
sangon de ŝtal'.

'14 La sklavo dum nokto, en
nigra silent', ; forĵetis la
korpojn al onda torent'.

'15 Okulojn plej ĉarmajn ne
kisas li plu, ; forpasis amuzoj
kun gajo kaj bru'.

'16 Freneze li spektas al nigro
de ŝal', ; kaj koron senviglan
turmentas fatal'.

& Manĝokanto:

< Rekante 15 el 31 batoj por strofo, entute 496 paŝoj dum 5 minutoj. Norda Kantaro #4790. Verkis Carl Michael Bellman (1794). Tradukis Kukoletto (1993). Baladigis Martin Strid per disdividi la strofojn kaj forpreni unu lasteron takteron de la rekantaĵo. Klarigoj (*): '3 Kva = kiu. '6 Fingrojn. '7 Tan = tiun.>

(#Melodio:

<:31> (

h;SO /DoDo MiMi So3Fa Mi;Re DoDo ReMi Fa3Mi Ree;hSO
DoDo MiMi So3Fa Mi;Re DoDo TITI Do

(#Rekantaĵe: oo;SoSo FaRe ReTi doSo Soo;SoSo FaRe ReTi
doSo Soo;SoSo FaaFaFa MiiMiMi ReeReRe Dooo;Do
ReMiFaRe DoTILATI Do;h)

)×16)+

(&Strofojn:

'1 Jam /baldaŭ do ni /trotas for
; el /Bakĥa bruo /kaj tumult' ;
ĉar /morto vokas: /Fin' je hor' ;
naj/baro venu, /kult'

(×: **Ĉu pro/fundas via
/tombo tro? ; Nu, ve, /drinku
do, bo/telhero'! ; Drinku
/nun same unu, same /du,
same tri ; Pli /ga2ja2
mo2rto2s /vi.)**

'2 Ba/stonon faldu /vi, aĝul' ;
Ju/nul', obeu /min, laŭ fak' ;
Plej /belan nimfon /ridokulan ;
/prenu sub la /brak'.

'3 Vi ĉe premilo kaj pokal' ;
ĉapeloblikva ruĝvizaĝ' ; vin
baldaŭ portos pro fatalo ; nigra
marŝ-omaĝ'

'4 Vi babilanta sen konsist' ;
kun skarpa, stela redingot' ;
Jam ĉerkon finis ĉarpentist' ;
kovrilon tuj rabot'

'5 Sed vi, kva* kun
grumblema ton' ; post rigloj,
ŝlosoj, feroj, krad' ; ripozas
vin sur kest' da mon' ; en via
barikad'

'6 Kaj vi, ĵaluza, kva frakasas ;
da botel', spegul', pokal' ;
Bonnoktu, trinku for de l' glas'
; salutu al l' rival'

'7 Kaj vi, kva sub titolsonor' ;
almozbastonon oris jare ; kaj
ne havas, malgraŭ glor' ;
ŝilingon por mort-ĉar'

'8 Kaj pigra vi poltron', kolere
; malbenas vian lulilon sone ;
sed ebrias po vespere ; ĝis
lasta glasduon'

'9 Vi kva ĉe Marsa
trompetkant' ; paŝegis en la
sanga jak' ; kaj kurtenlita
tumultant' ; poltron' en Ĥlora
brak'

'10 Kaj vi kva kun orlibra
streĉ' ; stariĝas ĉe la
templinvit' ; kapskue saĝa
vokas eĉ ; abismon al milit'.
.....

'11 Sed vi, kva kun honesta
klin' ; amikojn donas al akuz' ;
mallaŭdas ilin ĉe la vin' ; kaj
kvazaŭ por amuz'

'12 Eĉ ilin ne defendas vi ;
kvankam el ties botelfund' ; vi
povas leki viajn kvin* ; ĉu vi
respondas nun?

'13 Sed vi kva ĝis la revetur' ;
de kiam tablen venis vi ;
tintigas ne pro mastra kur' ;
dum Drinku! vokas li:

'14 Tan* gaston for de l' festo
jen ; kun sia bando pelu, puŝ!
; Kaj poste kun malammiem' ;
ek, tason el la buŝ'

'15 Ĉu vi kontentas? ho najbar'
; do laŭdu l' mastron el la kor'
; se samas nia voja par' ; nin
sekvu, trinku for

'16 Pro ruĝa kaj pro blanka
vin' ; mastrinon riverencu jam
; Glitigu en la tombon nin ;
sub vesperstela flam'